

med mere end et fåtal (der har i debatten været nævnt et tal på 25 til 50), og det forekommer derfor helt urimeligt, at det offentlige skal afsætte ca. 10 mio. kr årligt til administration af en lovgivning, der kun forventes at begrænse antallet af familiesammenføringer med op til 50. Der er således ikke tale om, at forslaget gennemførelse får nogen mærkbar indflydelse på indvandringen til Danmark, hvilket regeringen ellers efter pres fra socialdemokratiske borgmestre fra den københavnske vestegn tilkendegav at ville tage initiativ til under vinterens debat herom.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at man ikke kommer uden om, at der i relation til ægtefællesammenføring må ske en væsentlig skærpelse i forsørgerkravene.

En samlet konklusion på lovforslaget for Dansk Folkepartis vedkommende er, at de påtænkte foranstaltninger medfører en betydelig administrativ og økonomisk byrde for udlændingemyndighederne, og at værdien af foranstaltningerne vil være uden reel værdi eller ikke har et troværdigt kontrollabelt indhold. Lovforslaget har nok snarere til hensigt at give befolkningen et signal om, at regeringen har kort snor i udlændingepolitikken, men det er gold retorik. Forslaget får sandsynligvis ingen reel virkning.

Et *femte mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Centrum-Demokraterne finder, at lovforslaget betyder en umyndiggørelse af voksne menneskers dispositionsret.

Et *sjette mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1, 2, 6 og 7 stillede ændringsforslag. Hvis ændringsforslagene forkastes, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling, men vil dog stemme for det af et andet mindretal under nr. 3 stillede ændringsforslag.

Kristeligt Folkeparti er enig med regeringen i, at der er behov for en indsats mod tvangsægteskaber. Men partiet er ikke enig med regeringen i, hvilke midler der skal tages i anvendelse for at nå dette mål. Det er dybt betænkeligt at opstille forhindringer for myndige personers indgåelse af ægteskab. Det er en menneskeret at indgå ægteskab. Og det er i regeringens lovforslag uklart, under hvilke omstændigheder man konkret vil kunne overbevise myndighederne om, at der

utvivlsomt er tale om et frivilligt indgået ægteskab. Endvidere vil ophævelse af retskravet på ægtefællesammenføring for unge under 25 år ikke løse de unges problemer med forældre, som udøver direkte eller indirekte tvang. Forældrene vil stadig kunne beskyldes af unge for at modarbejde dem, hvis de unge ikke formår at overbevise myndighederne om, at ægteskabet er frivilligt. Det eneste, der opnås, er en begrænsning af antallet af familiesammenførte udlændinge, og det er ikke for Kristeligt Folkeparti et formål i sig selv.

Kristeligt Folkeparti finder, at midlerne til begrænsning af tvangsægteskaber hellere bør basere sig på det gennemarbejdede nordiske forslag frem for hovsa-løsninger. En rapport fra Nordisk Ministerråd (»Arrangerte ekteskap og tvangsægteskap i Norden«, december 1999) anbefaler, at der ses på rutinerne for interview af ægtefæller i stedet for på stramninger i udlændingelovgivningen, når man ønsker at begrænse antallet af tvangsægteskaber, af menneskeretlige grunde såvel som af praktiske grunde. Rapporten anbefaler endvidere, at der oprettes kriseberedskab, blandt andet krisetelefoner, at der sker en opfølgning over for udstødte familiemedlemmer, for eksempel en overfaldsalarm, anonym identitet m.v., at der gives tilbud om familiemægling, ung til ung-netværk, og at relevante fagpersoner og myndigheder opkvalificeres.

Lovforslagets krav om egen og rimelig bolig som betingelse for familiesammenføring er ude af proportioner. Det er umuligt på rimelig måde at afgøre, hvad der er en passende bolig. Mange danskere lever i dag i meget små lejligheder. Lovforslaget lægger med forslaget op til flere skøn fra udlændingemyndighedernes side end i den nuværende lovgivning, hvilket indebærer en større risiko for forkerte afgørelser.

De samme betænkeligheder gør sig gældende med hensyn til det foreslåede »tilknytningskrav«. Det vil i praksis være næsten umuligt at opgøre ægtefællers samlede tilknytningsgrad til Danmark henholdsvis udlandet. Igen er der en stor risiko for forkerte afgørelser. Men lovforslaget vil også få uheldige konsekvenser for den herboende, der, til trods for at parrets samlede tilknytning til et andet land er større end til Danmark, ikke ser sig i stand til at bryde med nogle meget tætte bånd til Danmark.

Et *syvende mindretal* (Frihed 2000's medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*